

ת"פ 37774/09/12 - מדינת ישראל נגד שמואל קאירי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 פברואר 2015

ת"פ 37774-09-12 מדינת ישראל נ' קאירי

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמואל קאירי

הנאשם

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד לילך שטיבל

בא-כוח הנאשם - עו"ד בני ברקי

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום במידה לא מבוטלת לקולא, ובסופו של דבר הורשע הנאשם בהעלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. אציין כי עיון בכתב האישום מעלה כי המאשימה אמנם התייחסה לעובדות נוספות במסגרת כתב האישום, אך בחרה לא לייחס לנאשם הוראות חיקוק נוספות, ויש להניח שבחירתה הייתה מושכלת. כמו כן, בחינת עובדות כתב האישום מעלה כי עיקר מעשיו של הנאשם לאחר שהגיע לתחנת המשטרה התבטאו בהשתוללות, התנגדות לפעולות חקירה שיש בהן ביטוי בעיקר להפרעה למילוי התפקיד של השוטרים, כשהרושם הוא שאותו מעשה תקיפה הוא בעיקרו חלק בלתי נפרד מאותה השתוללות כללית של הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול. כתב האישום עניינו באירוע מחודש ספטמבר 2010, תחילתו בכך שהנאשם, שנהג תחת השפעת אלכוהול, התבקש לעצור לבדיקה שגרתית ולהתלוות בהמשך לתחנת המשטרה לצורך בדיקת שכרות. בשלב זה הנאשם גידף את הנוכחים במקום, ובגין כך יוחסה לו עבירה של העלבת עובד ציבור. בהמשך, כשהובא לתחנה, השתולל כפי שפירטתי לעיל. בתווך בין שני השלבים הללו יוחסה לנאשם הפרעה לשוטר בשל ניסיונו להימלט מהמקום כשנכנס לרכב. יצוין כי מן העובדות שמתוארות מדובר היה בניסיון בשלבי הראשוניים בלבד. הנאשם היה שתוי והמתנדב הצליח ללא קושי לקחת את מפתחות הרכב ולסכל את הניסיון.

אכן, מדיניות הענישה למעשים של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר היא מדיניות

מוחשית, ויש מקום שבית המשפט ישמור על כבודם, שלומם וגופם של עובדי הציבור ויאפשר להם לבצע את עבודת שמירת הסדר והשמירה על שלטון החוק ללא הפרעה. עם זאת, בתיק שלפני דומה בעיני שיש חשיבות לעובדות ולנסיבות שסבבו את העבירות, ובין היתר יש חשיבות למצבו הנפשי של הנאשם, המושפע במידה רבה מעברו, מנכותו ומהלם הקרב ממנו הוא סובל.

בחינה מדוקדקת של העבירות מעלה כי הגם שנאמרו על ידי הנאשם מילים בוטות, ההפרעה לשוטרים בעת מילוי התפקיד הייתה מינורית, וגם עבירת תקיפת השוטר שאל נסיבותיה התייחסתי, איננה במתחם גבוה. בנסיבות אלה דומה בעיני שיש לראות בכל המעשים משום אירוע עונשי אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק, וכי מתחם הענישה נע בנסיבות העניין ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר. אעיר בהקשר זה כי אף אם הייתי מגיעה למסקנה שבנסיבות העניין מתחם הענישה מחייב תקופת מאסר קצרה בתחתיתו, הרי שנוכח הנתונים והנסיבות שהובאו בפני בעניינו של הנאשם, אני סבורה כי יש מקום לסטייה מאותו מתחם בשל שיקולי שיקום, וממילא הייתי מוצאת לסיים את ההליך שלפני במאסר מותנה בנסיבות העניין.

לעניין שיקולי השיקום, לבית המשפט הוגש תסקיר שירות מבחן ממצה ומקיף, ממנו עולה כי הנאשם בשנות ה-60 לחייו, לקה במלחמת יום הכיפורים בהלם קרב, הוכר בשנים האחרונות על ידי משרד הביטחון כנכה של משרד הביטחון, בדרגה של 55%, והוא מטופל ונתמך על ידי משרד הביטחון. עוד עולה כי בעקבות אותם אירועים קשים הידרדר הנאשם להתמכרות לסמים קשים ולאכזריות. גם בהקשר זה הנאשם מטופל במהלך השנים האחרונות בתחליף סם במרפאת היבטים, והוצגו לבית המשפט אסמכתאות בנדון. לא בכדי המליץ שירות המבחן על הארכת המאסרים המותנים בעניינו של הנאשם, וזאת לאחר שהתרשם ממאמצי השיקום ומהליכי השיקום ומהפחתה משמעותית בסיכון להישנות העבירות, בלוקחו בחשבון את הקשיים המשמעותיים עמם נדרש הנאשם להתמודד ברמה היום-יומית. המלצת שירות המבחן, כידוע, אינה מחייבת את בית המשפט, אך היא מהווה כלי עזר מקצועי, ובמקרה שלפני, כאמור, ההמלצה מקובלת עליי, ואף אני סבורה כי יש מקום ליתן בכורה לשיקולי השיקום.

לעניין העונש שלפני, לצד הנתונים שצינתי יש חשיבות גם לעובדה שהנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, לקח אחריות הן בפני והן בפני שירות המבחן. לקיחת האחריות של הנאשם מתבטאת גם בהתנהגות בכך שהחליט, לאור הבנת החומרה שבמעשים, שלא לחדש את רישיון הנהיגה ולהפחית מצבי סיכון. אני רואה גם לקיחת אחריות בעובדה שלא נפתחו בעניינו תיקים חדשים במהלך למעלה מ-4 שנים שחלפו מאז האירוע. עוד אני לוקחת בחשבון את תרומתו של הנאשם למדינה, תרומה שמתבטאת במפורט במסמכים נ/1 ובהשתתפותו במלחמת יום הכיפורים, שבעקבותיה לקה בהלם קרב. לנאשם עבר פלילי ומקובלת עליי הטענה כי העבר הפלילי כולל עבר רלוונטי והוא מכביד. עם זאת, למעט שני התיקים שבמסגרתם הוטלו עליו מאסרים מותנים, מרבית ההרשעות הן ישנות ואף ישנות מאוד, וכאמור, יש חשיבות להתנהלותו בארבע וחצי השנים האחרונות. נתון נוסף שאני לוקחת בחשבון הוא העובדה שלקח למאשימה בתיק שאינו מורכב, פרק זמן של שנתיים כדי להגיש את כתב האישום, ולא ניתנה כל סיבה המבהירה השתוות זו. בנוסף, אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשם נתן את הדין גם בבית משפט לתעבורה על אותם אירועים. נתונים אלה לצד הנסיבות האישיות כפי שתוארו בתסקיר ובטיעונים מביאים אותי למסקנה כי יש מקום להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד.

מסקנה זו מאפשרת לי לשקול את האפשרות להאריך שני מאסרים מותנים בני הפעלה שהוצגו בתיקים פליליים 7093/07 ו-8661/08, כל אחד מהם לתקופה של 5 חודשים, שניהם לגבי עבירת אלימות. לאור הטעמים שפירטתי לעיל, ביחד עם המפורט בתסקיר שירות המבחן והמלצת שירות המבחן, אני סבורה כי מתקיימים שיקולי צדק לפיהם יש מקום לחדש את המאסרים המותנים, וכך אורה.

לעניין הענישה הכספית, בתיק 8661/08 נגזר על הנאשם קנס סמלי מתוך התחשבות במצבו, ובית המשפט הורה לו לחתום על התחייבות. הנאשם לא מילא את הוראות גזר הדין. בנסיבות אלה אני סבורה כי ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בהתחייבות בלבד, ולאור המפורט על ידיו והמפורט בטיעונים, לא נוכחתי כי הוא חסר יכולת. משכך, אטיל עליו קנס המתחשב במורכבות מצבו לצד התחייבות משמעותית להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מחדשת את המאסרים המותנים בתיקים פליליים 7093/07 ו-8661/08 בתנאים בהם הוצאו לתקופה של שנתיים נוספות.

2. מאסר על תנאי למשך חודשיים, לתקופה של שנתיים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של העלבת עובד ציבור.

3. קנס בסך 1,000 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 14.4.2015. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות אלימות, לרבות עבירות כלפי שוטרים ועובדי ציבור, ולמעט עבירה של העלבת עובד ציבור. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 7 ימים.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ה, 12/02/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת